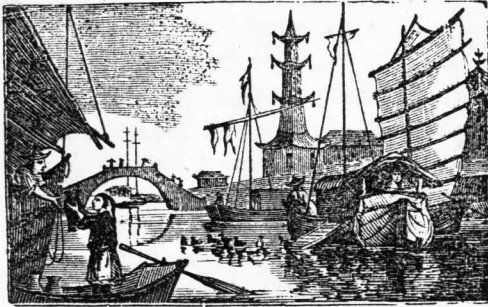

μος Θεοῦ, νὰ μὴν ἦναι αὐτάρεσκος, ὀργίλος, νὰ μὴν ἀτακτῆ ὡς μεθυσμένος, νὰ μὴ κτυπῶ, νὰ μὴν ἦν' αἰσχροκερδῆς, κτλ.

Θέα εἰς τὴν Κίναν.

ΣΙΝΑΙ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ ΕΙΣ ΠΛΟΙΑΡΙΑ.—Ὁ ποταμὸς ἀντικρὺ τῆς πόλεως Καντάνος εἶναι σχεδὸν καλυμμένος ἀπὸ πλοίαρια, διάφορα κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ εἶδος· εἰς τὸ κυριώτερον αὐτῶν μέρος κατοικοῦν οἱ κτήτορες, οἵτινες παντοτε ἀνήκουν εἰς τὰς πτωχότερας τάξεις. Χιλιάδες γεννῶνται, ἀνατρέφονται, καὶ ἀποθνήσκουν εἰς τὰ πλοίαρια ταῦτα, μὴ συγκοινωνοῦντες μὲ τὴν ξηρὰν ἐκτὸς ἕσον ἢ ἀνάγκη τοὺς βιάζει. Κατὰ τὴν πρῶμην ἔχουν σκέπασμα ἀπὸ εἰδὸς τι ψάδας, τὸσον δυνατὸν καὶ σφιγκτὸν, ἅστε δὲν περνᾷ ἡ βροχὴ, καὶ τὸσον μακρὺ, ἅστε χωροῦν ν' ἀπλόνωσιν ὑποκάτω. Οἱ δυστυχεῖς οὗτοι, εἰς τὸσον μικρὸν τόπον περιωρισμένοι, —συνειθισμένοι νὰ κάθονται διπλόποδες, καὶ νὰ κατασύρῳνται μέσα εἰς τὰ πλοίαριά των, —κοινοῦνται γενικῶς ἀδεξιώτατα ὅταν ἐκβῶσιν εἰς τὴν ξηρὰν. Τοὺς ἄρρενας παιδάς των διδάσκουν τὴν κολυμβητικὴν τέχνην εὐθὺς ἀπὸ ἀρχίσωσι νὰ περιπατῶσιν· ἕως τότε δὲ τοὺς φοροῦν κολοκύνθην τινὰ μεγάλην, περὶ τὸν τράχηλον κρεμαμένην, διὰ νὰ τοὺς ἀνασηκῶν, ἐὰν ἤθελαν πέσειν εἰς τὸν ποταμόν.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΙΝΑΝ.—Ἡ πολυσαρκία λογίζεται καλλονὴ μὲν εἰς τοὺς ἀνδρας, ἀσχημίᾳ δὲ εἰς τὰς γυναῖκας. Αἱ γυναῖκες ἔχουν συνήθως ὄφρυδια πολὺ καμαρωτά, —τέχνης ὄχι οὐκ ἄλλοτερον παρά φύσεως ἀποτέλεσμα, —πρόσωπον ἀσήμαντον, καὶ, μεταξύ τῶν ὑψηλοτέρων κλάσεων, μικροτάτους πόδας, προερχομένους ἀπὸ τὰ μικρὰ ξύλινα πέδιλα, μὲ τὰ ὁποῖα συσφιγγουν αὐτοὺς εἰς τὸ διάστημα τῆς νηπιακῆς καὶ παιδικῆς ἡλικίας. Ἐλαβε δ' ἀρχὴν τὸ ἔθιμον τοῦτο (καθὼς περιγράφουν οἱ Σῖναι ἱστορικοὶ) πρό τινων ἑκατονταετηρίδων, ὅτε γυναῖκες πολυπληθεῖς ἐπαναστᾶσαι ἐζήτησαν τὴν ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως. Διὰ νὰ μὴ συμβῆ δὲ καὶ πάλιν τοιοῦτό τι, ἐνομοθετήθη νὰ φοροῦσιν ὅλα τὰ θῆλεα βρέφη ξύλινα πέδιλα τὸσον μικρὰ, ἅστε νὰ μὴ δύνανται, χωρὶς πολλοῦ κόπου, νὰ μεταχειρίζονται τοὺς πόδας των. Ἡ ποινὴ αὕτη μὲ τὸν

καιρὸν ἐγίνετο τοῦ συρμοῦ, καὶ τέλος κατήντησεν, ὥστε μικρὸν ποδάριον νὰ θεωρῆται μεταξύ τῶν Σινῶν ὡς ἐν ἀπὸ τὰ κυριώτερα τῆς γυναικὸς θέλγητρα.

ΠΕΡΙ ΜΕΞΙΚΟΤ.

Τὸ Μεξικόν, ἐπικράτεια τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, πρὸς μεσημβρίαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὑπέκειτο μὲν ἀρχήτερα εἰς τὴν Ἰσπανίαν, διεκλήρυξε δὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν του τὴν 24ην Φεβρουαρίου, 1821.

Τὴν 18ην Μαΐου, 1822, ὁ Αὐγουστῖνος Ἰτουρβίδης, ὄπλαρχηγός, ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ· ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῆ τὸν Μόρτιον, 1823.

Τὸ 1824, παρεδέχθησαν οἱ Μεξικανοὶ σύνταγμα κυβερνήσεως, ὁμοιότατον τοῦ συντάγματος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Τὸ Μεξικόν ἐγίνε δημοκρατία ὁμόσπονδος, συνισταμένη ἀπὸ 19 Πολιτείας καὶ 4 Περιούχας· ἐκάστη Πολιτεία εἶχε τοπικὴν ἢ χωριστὴν διοίκησιν. Τὴν ὑπερτάτην ἐκτελεστικὴν δύναμιν παρέδωκαν εἰς Πρόεδρον, κατὰ τετραετίαν ἐκλεγόμενον ἀπὸ τὰς νομοθετικὰς βουλὰς τῶν Πολιτειῶν· τὴν δὲ νομοθετικὴν εἰς Συνέλευσιν, συνισταμένην ἀπὸ Γερουσίαν, καὶ Συνέδριον Ἀντιπροσώπων· τὴν μὲν Γερουσίαν ἐσυγκρότουσιν δύο γερουσιασταὶ ἐξ ἐκάστης Πολιτείας, ἐκλεγόμενοι ἀπὸ τὰς νομοθετικὰς τῶν Πολιτειῶν βουλὰς· τὸ δὲ συνέδριον τῶν Ἀντιπροσώπων συνίστατο ἀπὸ ἓν μέλος διὰ καθε 80,000 κατοίκων, ἐκλεγόμενον κατὰ διετίαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Τὸν Ὀκτώβριον 1835, ἡ Συνέλευσις ἐξέδωκε ψηφίσματα, καταργοῦντα τὰς νομοθετικὰς βουλὰς τῶν Πολιτειῶν, καὶ προβλέποντα διὰ τὴν εἰς νομοὺς διαίρεσιν τῆς ἐπικρατείας.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Μεξικικοῦ λογαριάζεται ὡς 8,000,000· Λευκοὶ, 1,500,000· Ἰνδοὶ, 4,000,000· Γένη μεμιγμένα, 2,500,000.

Ὁ ἈΝΘΡΩΠΟΣ εἶναι ζῶον φοβερὸν καὶ διὰ τὰ πάθη καὶ διὰ τὸ λογικὸν αὐτοῦ· τὰ μὲν ὠθοῦν αὐτὸν πολλὰκις εἰς μεγάλας κακίας, τὸ δὲ ἱκανοποιεῖ αὐτὸν νὰ τὰς ἐκπληρῶ. Νὰ μεταβολῶσι τὸ ζῶον τοῦτο, νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἔρωτα τῆς εὐταξίας, τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς ἀρετῆς, νὰ ἐμποδίσωσι μὲν αὐτὸν ἀπὸ δρόμους πονηροῦς διὰ φόβου, νὰ ἐνθαρρύνωσι δ' αὐτὸν πρὸς τὸ χρέος του δι' ἐλπίδων· εἰς βραχυλογίαν, νὰ πλάσωσι καὶ νὰ μορφώσωσιν αὐτὸν διὰ συγκοινωνίαν, ἐστάθη ὁ σκοπὸς πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν συστάσεων, καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ φρονίμων πάντοτε ἢ προσπάθης. Ἀρμοδιωτάτη δὲ μέθοδος πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου ἐκρίθη αἰεὶ ποτε ἡ ὀρθὴ ἀνατροφή.

ΚΑΘΟΨΟΝ προχωρεῖ τις εἰς τὴν ἀρετὴν, χάνει τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἡδονῶν τοῦ κόσμου, ὡς, ὅποταν προχωρῆ τις εἰς τὴν ἡλικίαν, καταφρονεῖ τὰ παιδαριώδη παιγνίδια.—ΕΦ. ΜΟΥΣΑ.